

gift allerede i indværende Finantsaar, idet deels dog noget af Hugsten først maatte falde efter den 1ste April, men dernæst i Særdeleshed, fordi den omhandlede Udgift er at betragte som bestaaende af to Dele, een Deel, som vil være at anvende til den egentlige Skovning, og en anden Deel til den med Skovningen nødvendige forbundne Tilcultivering, men Udgifterne ved denne sidste kunne først falde efter den 1ste April. Efter en i den Anledning afholdt Conference med Domainedirecteuren har Udvalget foreslaaet, at nedsætte den begjærede Sum af 20,000 Rbd. til 15,000 Rbd.

Forslagene under Nr. 4 og 6 ere af samme Bestaafenhed. De angaae en Erstatning, som skal tilfalde visse Embeder paa Grund af de Love, vi vedtog under forrige Rigsdagsmøde, og hvorved vi inddroge i Statskassen endel Afgifter, som tidligere kom hine Embeder til gode. Der er herved i Særdeleshed Tale om Dommer- og Skriverkornet for Retsembedsmændene og Betjentene, om Skriverpengene for Amtsforvalterne, om de Bidrag af Amtsrepartitionsfondene, som hidtil have udgjort en Deel af Amtmændenes Gager, og endelig om den Erstatning, som ved selve Loven af 20de Juni 1850 blev tillagt visse geistlige Embeder paa Grund af den særdeles forsøgede Stattebyrde, de i Fremtiden vilde faae. Nu bliver Spørgsmaalet, da den Lov, jeg nylig nævnte, allerede traadte i Kraft med den 1ste Januar 1851, hvorledes der da skal forholdes med disse Embeder, og hvilken Erstatning der maatte være at tilkjende dem for det sidste Kvartal af Regnskabsaaaret. Regjeringen har i saa Henseende foreslaaet, for dette første Kvartal af Aaret 1851 at bevilge dem en Fjerdedeel af den Erstatning, man vil tilkjende dem for eet Aar. Udvalget har imidlertid troet, at man her maatte gjøre en Adskillelse, idet ikke alle de paagjældende Erstatninger kunne komme ind i

samme Klasse; ved nogle af disse Embeder er nemlig denne Erstatning gaaet over til at blive en Deel af de paagjældende Embedsmænds faste Gage, hvilket saaledes gjælder med Hensyn til Amtmændene og ligeledes Amtsforvalterne, hvilke der endog ved Loven om Amtsforvalternes Lønning er sikret en bestemt Erstatning fra 1ste Januar 1850 at regne. Altsaa hvor der, saaledes som her, er en maanedlig Udbetaling af Gage, som skal finde Sted, er det klart, at Erstatningen maa begynde at løbe i samme Dreblik, som den Deel af Gagen, der tidligere paa anden Maade tilfaldt dem, ophører. Derimod har Udvalget ikke troet, at det Samme kunde siges med Hensyn til de geistlige Embedsmænd, idet de tilkjendte Erstatninger for disse ikke kunne betragtes som nogen Deel af en fast Gage, men maae betragtes som Vederlag for Skatter eller for Sportler, som tilfaldt disse Embedsmænd; man maa altsaa med Hensyn til dem formeentlig kun være bunden til at give dem hiint Vederlag i de samme Terminer, i hvilke Sportlerne faldt eller Afgifterne blive at udrede. Da nu dette for de geistlige Embedsmænds Vedkommende ere de sædvanlige Skatteterminer i April og October, og saaledes ingen af dem falder i det første Kvartal, har Udvalget troet, at man kunde nægte nogen Bevilling i saa Henseende for dette Kvartal, og hvad angaaer Dommer- og Skriverkornet, da haves der for dette ligeledes en aarlig Termin i November Maaned, hvisaarsag man altsaa maa antage, at, naar det paagjældende Erstatningsbeløb fremdeles bliver udredet til disse Embedsmænd i November Maaned, Lovens Hensigt dermed vil være fuldstændigt opnaaet. I Henhold hertil har altsaa Udvalget foreslaaet, at bevilge de omtalte Erstatninger for Amtmændenes og Amtsforvalternes Vedkommende, men ikke for de to andre Classers.